

200 Meters

Direcció: **Ameen Nayfeh**

Festival de Cinema de la Mediterrània i del Llevant Països: Palestina, Jordània, Qatar, Itàlia, Suècia (2020)

Fitxa tècnica

Guió Ameen Nayfeh **Fotografia** Elin Kirschfink **Música** Faraj Suleiman **Interpretació** Ali Suliman, Anna Unterberger, Motaz Malhees, Lana Zreik, Gassan Abbas, Nabil Al Raee, Mahmoud Abu Eita, Samia Bakri Qazmuz, Rebecca Esmeralda Telhami, Ghassan Ashkar
Durada 96 min **Gènere** Drama social **Llengües** Àrab, hebreu i anglès, amb subtítols en espanyol

Sinopsi

Un pare que està atrapat a l'altre costat del mur de Cisjordània, mira d'arribar a l'hospital per estar amb el seu fill (FilmAffinity)

Crítica

10/09/2020 - VENÈCIA 2020: L'òpera prima del palestí Ameen Nayfeh, en competició a les Giornate degli Autori, explica el viatge absurd d'un pare per estar amb la seva família a l'altre costat del mur de Cisjordània

Dos-cents metres poden convertir-se ràpidament en dos-cents quilòmetres quan es construeixen murs i el sentit comú brilla per la seva absència. Aquesta és la premissa el primer llargmetratge del director palestí **Ameen Nayfeh**, de 32 anys, que ha tingut la seva estrena mundial en la competició de les Giornate degli Autori del 77è Festival de Cinema de Venècia. **200 Meters** és una *road movie* ambientada en el context d'un drama social i familiar, centrada en la història d'una família palestina separada pel mur construït per Israel a Cisjordània, així com en l'odissea d'un pare que intenta reunir-se amb el seu fill petit, que ha resultat ferit en un accident a l'altre costat de la barrera.

En Mustafa (l'icònic actor palestí **Ali Suliman**, qui hem vist recentment a *De repente el paraíso*), la seva esposa Salwa (**Lana Zreik**) i els seus dos fills són una família unida i afectuosa. Els acompanyem en la intimitat de la seva llar, menjant i jugant junts. No obstant això, posteriorment veiem la Salwa i els nens pujar a un cotxe i anar-se'n. En realitat, aquesta família no té una casa, sinó dues: una a cada costat del mur. Per motius laborals, i per la negativa d'en Mustafa a acceptar un document d'identitat israelià, la parella no viu sota el mateix sostre. Dit això, la veritat és que amb prou feines viuen a dos-cents metres l'un a l'altre. Cada nit es miren des de lluny per sobre de la cortina de ciment que els separa, i es donen la bona nit des dels seus balcons encenent i apagant els llums.

El dia que el seu fill acaba a l'hospital, a en Mustafa se li nega el permís per entrar a Israel. Davant d'aquesta situació, es veu obligat a emprendre un llarg viatge per creuar la frontera de manera il·legal, ajudat per experts barquers i pagant una considerable suma de diners. Un viatge de dos-cents quilòmetres, concretament, i per cobrir una distància que d'una altra manera serien tot just dos-cents metres! Així comença una desesperada carrera contrarellotge, durant la qual coneixem un variat grup de personatges que, igual que en Mustafa, necessiten arribar a l'altre costat per alguna raó. Entre ells hi ha una jove cineasta alemanya (**Anna Unterberger**) que està rodant un documental, i que manté un cert grau d'ambigüitat al llarg de tot el viatge, fet que afegeix un toc de suspens a la travessia (diu ser d'origen palestí, però parla hebreu), a més d'actuar com un element extern que el director utilitza per introduir certs detalls en la pel·lícula i que a més li permet generar dinàmiques específiques.

200 Meters mostra l'impacte que pot tenir un mur en la vida de les persones, el malestar que genera entre les parelles, el neguit que pateixen els nens i la dificultat per viure i treballar amb normalitat. Sens dubte, és la mateixa història que viuen milers de palestins. No obstant això, després de superar un milió d'obstacles, el somriure alliberador d'en Mustafa deixa la seva empremta en l'espectador i es converteix en un símbol de resistència, dignitat i esperança.

Vittoria Scarpa -cineuropa.org

Organització:

En conveni amb: